

да напрѣга сичкы-тѣ си силы; и не са е докарвало никога таквози време, въ кое-то Астрономія-та да не е прѣдлагала задачи не само възможны за человекъ, но даже и таквизи, кои-то далечъ да надминуватъ предѣлы-тѣ на негова-та най-голѣма умственна сила. За това, въ всичкы вѣкове и страны, абсолютна-та сила на человекскыя умъ може да са мѣри съ усилия-та, кои-то той е употрѣблявалъ за да постигне тайны-тѣ на звѣзды-тѣ.

„Въ слѣдующы-тѣ десять бесѣды, писатель-тъ е обръщаль вниманіе-то си само на единъ прѣдмѣтъ: устройство-то на вселенная, до колко е то открито на человекскыя умъ.

„Тука нищо не са говори за полза-та отъ тѣзи наука. Вліянія-та ѳ върху умъ-тъ, върху общество-то, цивилизація-та, търговія-та, и върху религія-та сж оставены на страна, за да са не нарушава единство-то на първоначалныя планъ. Напрѣдочныя-тъ, твърдыя-тъ и тържествующъ вървежъ на ума при изучваніе-то и издирваніе-то на Божія-та вселенная, былъ е единственныя прѣдмѣтъ, единственна тема на всичкы-тѣ бесѣды.“

